

سنگ‌های تزئینی نمای ساختمانی

رضا پیرهادی*

سنگ‌هایی را که قابلیت استخراج به صورت بلوک یا (cube) دارند، و می‌توان در کارخانه‌ی سنگبری برش، ساب و صیقل داد از رنگ و طرح مطلوبی برخوردارند و اصطلاحاً «سنگ تزئینی» نامیده می‌شوند. سنگ‌های تزئینی، از نظر سنگ‌شناسی، طیف وسیعی از سنگ‌های موجود در پوسته‌ی زمین را شامل می‌شوند. در رابطه با برش و ساب، آن‌ها را می‌توان به دو دسته، سنگ‌های سخت (سخت‌بر) و سنگ‌های نرم (نرم‌بر) تقسیم کرد.

۱. سنگ‌های سخت

این سنگ‌ها را اصطلاحاً «گرانیت» می‌گویند. در عمل، گرانیت‌ها انواع سنگ‌های آذرینی هستند که قابلیت قواره‌دهی، برش، ساب و صیقل را داشته باشند. سنگ‌های یاد شده، اغلب سنگ آذرین درونی مافییک تا اسید، شامل: گرانیت آلکالن، گرانیت کالکواکالن، گرانو دیوریت، سینیت، دیوریت، گابرو، دونیت، لرزولیت و هارزوبوزیت هستند. در پاره‌ای موارد، سنگ‌های نیم عمق مانند داسیت و سنگ‌های آذرین بیرونی، نظیر بازالت و آندزیت نیز به عنوان سنگ تزئینی مورد بهره‌برداری قرار می‌گیرند. بعضی از سنگ‌های دگرگونی نیز در زمره‌ی سنگ‌های تزئینی سخت قرار دارند. هورنفلس (کرتن) و گنیس، از جمله‌ی این سنگ‌ها هستند. سنگ‌های سخت به رنگ‌های سیاه، سبز، شکلاتی، گل‌بنه‌ای، بژ، صورتی و قرمز، از معادن ایران مورد بهره‌برداری قرار می‌گیرند.

۲. سنگ‌های نرم

این سنگ‌ها، متنوع‌ترین سنگ‌های تزئینی را شامل می‌شوند که از نظر میزان تولید، به مراتب بالاتر از سنگ‌های سخت هستند و به سه دسته‌ی اصلی به این شرح تقسیم می‌شوند:

الف) تراورتن و مرمر؛ این سنگ‌ها محصول فعالیت چشمه‌های آهک‌ساز هستند. فرایند تولید آن‌ها بدین قرار است که ریزش‌های جوی دارای گاز کربنیک، به صورت اسید ضعیف، باعث انحلال سنگ آهک که ترکیب آن کربنات کلسیم ($CaCO_3$) است، می‌شوند و آن را به «بیکربنات کلسیم محلول» ($CaHCO_3$) تبدیل می‌کنند. در محل مظهر چنین چشمه‌هایی، با خروج گاز کربنیک، مجدداً بیکربنات کلسیم به صورت کربنات کلسیم رسوب می‌کند و نهشته‌های تراورتن و به ندرت مرمر تشکیل می‌شوند. شایان ذکر است که سنگ مرمر، از نظر علمی به سنگ‌های آهکی دگرگون‌شده‌ی متبلور گفته می‌شود، ولی در اصطلاح بازار سنگ، این گونه سنگ‌ها را با نام‌های چینی، کریستال و ابری می‌شناسند و سنگ اونیکس آراگونیت را که محصول چشمه‌های آهک‌ساز است و هیچ‌گونه آثار دگرگونی ندارد، مرمر می‌نامند. مرمر اغلب به رنگ‌های سبز، سفید، قرمز، سیاه، قهوه‌ای، نباتی و پرتقالی، و تراورتن به رنگ‌های سفید، کرم، بژ، قهوه‌ای، لیمویی، قرمز و گردویی، از معادن ایران بهره‌برداری می‌شود.

ب) مرمریت: مرمریت‌ها به طور عمده سنگ‌های آهکی متبلور هستند که به ندرت تحت تأثیر دگرگونی قرار گرفته‌اند. مرمریت‌ها به رنگ‌های کرم، سفید، شیری، سیاه، بژ، لیمویی و... مورد بهره‌برداری قرار می‌گیرند.

ج) سنگ‌های آهکی دگرگون‌شده: همان‌گونه که گفته شد سنگ‌های آهکی دگرگونی را در بازار سنگ به نام مرمر نمی‌شناسند. چنانچه ابعاد بلورهای کلسیت کوچک و متوسط، و به رنگ سفید باشد، به آن‌ها سنگ چینی، و چنانچه رنگ سنگ تیره یا سفید حاوی لکه‌های نسبتاً زیاد تیره باشد، ابری می‌گویند. در صورتی که ابعاد بلورهای کلسیت درشت (بیش از ۴ میلی‌متر) باشد نیز، کریستال نام دارد.

۱. کانسارهای مهم سنگ تزئینی در ایران

۱. تراورتن و مرمر

قلیمی ترین معادن سنگ های تزئینی در ایران، معادن تراورتن و مرمر هستند. به دلیل پراکندگی چشمه های آهک ساز در کشور، این گونه معادن در استان های متفاوت وجود داشته و مورد بهره برداری قرار گرفته اند. چنانچه از شمال باختری ایران (استان آذربایجان باختری) به سمت مرکز و جنوب باختری ایران حرکت کنیم، به ترتیب این مناطق تراورتن و مرمر دار را مشاهده خواهیم کرد: معادن مرمر جلفا (نزدیک مرز ترکیه)؛ تراورتن های النوان (لیموس) و قرمز (منطقه ی ماکو (حوالی روستاهای مرگنر و شور بلاغ)؛ معادن تراورتن و مرمر در شهرستان های سنندج، آذرشهر، مراغه، ملکان، شاهین دژ، تکاب، تخت سلیمان، زنجان، همدان، کیورداهنگ، فیروزکوه؛ معادن تراورتن قلیمی و بزرگ در شهرستان های محلات، دلیجان و طرق؛ معادن تراورتن کاشان و نطنز؛ و معادن تراورتن و مرمر در شهرستان های بید، نمت، ابرقو، آباده و کرمان.

شایان ذکر است که در استان خراسان در محدوده ی شهرستان های بجنوره و مشهد نیز معادن سنگ مرمر برنقالی، سبز و بنایی وجود دارد.

۲. سنگ های چینی، کریستال و ابری

سنگ های تزئینی مذکور غالباً در زون دگرگونی سنندج - سیرجان قرار گرفته اند و به صورت متناوب با شیست (میکاشیست و کوآرتزشیست) مشاهده می شوند. ذخایر سنگ های یاد شده از باختر پیرانشهر (مرز عراق) شروع می شوند و در امتداد شمال باختری - جنوب خاوری، استان های آذربایجان باختری، کردستان، همدان، کرمانشاه، لرستان، اصفهان، چهارمحال بختیاری، فارس، کرمان و شمال استان هرمزگان را در بر می گیرند. سنگ های یاد شده، به دلیل تحمل چند فاز چین خوردگی، فشارهای تکتونیکی و فازهای دگرگونی ناحیه ای^۱ و حرارتی^۲، اغلب خرد شده اند و فاقد قواره دهی هستند، ولی در نقاطی که از سلامت نسبی برخوردار بوده اند و تا حدی قواره دهی دارند، مورد بهره برداری قرار گرفته اند.

مهم ترین معادن مذکور به ترتیب از شمال باختری به جنوب خاوری عبارتند از: معادن دشت قره در استان آذربایجان باختری، معادن قره در استان کردستان، معادن ازنا و الیگودرز در استان لرستان، معادن تواندشت در استان مرکزی، معادن لای بید و گدارسرخ در استان اصفهان، و معادن سیرجان در استان کرمان.

۳. مرمریت

سنگ های مرمریت، از نظر طرح و رنگ، متنوع ترین

سنگ های تزئینی هستند. ذخایر عمده ی آن ها در رشته کوه زاگرس قرار گرفته است. بخش اعظم سنگ های تزئینی در رشته کوه زاگرس، مربوط به سازندهای آسماری (الیگو-میوسن) و سروک (کرتاسه) است. مهم ترین معادن از این تیپ، مرمریت های گوهر خرم آباد در استان لرستان، مرمریت های سمیرم در استان چهارمحال بختیاری، مرمریت های هرسین و پوزان در استان کرمانشاه و مرمریت های اسلام آباد در استان ایلام هستند.

علاوه بر مرمریت های رشته کوه زاگرس، معادن مرمریت در ایران مرکزی و خاور ایران نیز به وفور مورد بهره برداری قرار گرفته اند که مهم ترین آن ها عبارتند از: مرمریت های آباده - ابرقو مربوط به سازند قم (الیگو-میوسن) که به رنگ های کرم، صورتی و آب اناری هست؛ مرمریت های منطقه ی خور و بیابانک (به سن کرتاسه) که کرم رنگ هستند؛ مرمریت های کرم طبس و کاشمر؛ مرمریت های قرمز رنگ بجستان؛ مرمریت های کرم رنگ کاشان، اصفهان و دلیجان؛ مرمریت های سیاه ماکو، جلفا و نجف آباد؛ مرمریت های قرمز سنندج؛ مرمریت های کرم استخوانی (دهبید به سن پالئوسن) و مرمریت گندمک شیراز؛ و ...

۴. گرانیت (قلیه ی سنگ های تزئینی با منشأ ماگمایی و سنگ های دگرگون سخت بر)

سنگ های تزئینی گرانیتی نیز در اقصی نقاط کشور مورد بهره برداری قرار دارند. مهم ترین این سنگ ها عبارتند از: سیتیت های سبز پیرانشهر؛ گرانیت و گرابو دیوریت های کرم و شکلاتی زنجان (خومدره و حاجی سیران)؛ گابروی سیاه ماسوله (گیلان)؛ گابرو و گرانیت آلکالن (گل پنه ای) نطنز؛ گرانیت گل پنه ای بروجرده (معادن گوشه - دوار بجان)؛ هورنفلس سیاه توپسرکان؛ گرانیت گل پنه ای زاهدان و مروارید مشهد؛ سنگ های سبز (دولیت) بیرجند و نهبندان.

نحوه ی استخراج

در گذشته بهره برداری از معادن سنگ تزئینی غالباً به روش آتشباری (استفاده از باروت و چاشنی الکتریکی فوری) صورت می گرفت. نظر به این که انفجار در معدن موجب خرد شدن بلوک های سنگی و تضییع ذخایر می شد، ممانعت از آتشباری و به کارگیری ماشین برش الماسه، در دستور کار وزارت معادن و فلزات وقت قرار گرفت و به تدریج، با نصب و راه اندازی ماشین

